

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/105/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615210007
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5615210007.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v spore žalobkyne : Mgr. Ing. T. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. XXX/X, XXX. XX E. F., proti žalovanému: JUDr. L. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. Dr. T. Q. XXXX/XX, E. F., zastúpený JANČI & Partners s.r.o., so sídlom Belopotockého 720/2, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO : 47 258 748, o náhradu škody, v konaní o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 6C/387/2015-95 zo dňa 08. novembra 2016, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovaný má voči žalobkyni právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu žalobkyne, ktorou uplatnila voči žalovanému nárok na náhradu škody, po zmene návrhu vo výške 1.522,68 eur, zamietol, žalovanému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobkyňa žalobou doručenu súdu dňa 28.12.2015 uplatnila voči žalovanému pohľadávku vo výške 1.813,- eur z titulu škody, ktorú jej žalovaný mal spôsobiť ako advokát pri zastupovaní v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7C/21/2012. Po čiastočnom späťvzati a zmene žaloby žalobkyňa uplatňovala v ďalšom konaní voči žalovanému nárok na náhradu škody vo výške 823,18 eur, ktorá mala predstavovať súdny poplatok za žalobu, ktorý zaplatila vo výške 831,50 eur a ak by žalovaný ako jej právny zástupca vo vyššie označenom konaní vzal žalobu späť pred prvým pojednávaním, bol by jej vrátený súdny poplatok krátený o 1%, t.j. bola by jej vrátená suma 823,18 Eur a v takejto výške by jej škoda nevznikla. Ďalej voči žalovanému uplatnila škodu vo výške 549,50 eur, ktorá jej mala vzniknúť zaplatením súdneho poplatku za odvolanie, ktorý zaplatila vo výške 831,50 eur. Tento jej bol vrátený len čiastočne, a to výške 282,- eur. Ak by žalovaný nepodal odvolanie v konaní sp. zn. 7C/21/2012, potom by jej nevznikla škoda vo výške 549,50 eur (831,50 - 282,-). Nakoniec uplatnila voči žalovanému i nárok na náhradu škody vo výške 150,- eur, ktorú zaplatila žalovanému v konaní sp. zn. 7C/21/2012 ako preddavok advokátovi.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní vyšiel zo skutkového záveru, že žalobkyňa najskôr sama v konaní sp. zn. 7C/21/2012 podala dňa 18.01.2012 žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, kde označila ako žalovaného v rade 10/ P. A. - vlastníka s neznámym pobytom. Žalobkyňa po výzve súdu na odstránenie väd žaloby si vzala advokáta (žalovaného), ktorý doplnil a upravil žalobu, v ktorom doplnení bol žalovaný P. A. označený ako vlastník s neznámym pobytom, zastúpený Slovenským pozemkovým fondom. Pred otvorením prvého pojednávania, ktoré sa uskutočnilo dňa 26.06.2012 žalovaná M. L. uviedla súdu, že predpokladá, že právni nástupcovia P. A. žijú, že menovaný mal syna V., ktorý žije s manželkou v Austrálii a tiež má 2 dcéry. Okresný súd potom v konaní sp. zn. 7C/21/2012 zisťoval údaje ohľadne osoby žalovaného P. A. i ďalšieho žalovaného F. Q., až nakoniec v priebehu konania mal osvedčenú skutočnosť, že žalobkyňou

označený žalovaný P. A. zomrel a zomrel i žalobkyňou označený žalovaný F. Q.. Žalovaný ako právny zástupca žalobkyne v priebehu konania sp. zn. 7C/21/2012 požiadal o prerušenie konania z dôvodu, že sama žalobkyňa podala žiadosť o náhradné dedičské konanie po nebohom P. A.. Okresný súd na pojednávaní dňa 05.09.2013 návrh žalobkyne na prerušenie konania zamietol, proti žalovanému P. A., zomrelom dňa 04.08.1965 konanie zastavil a žalobu žalobkyne rozsudkom zo dňa 05.09.2013, č.k. 7C/21/2012-243 zamietol pre nedostatok vecnej pasívnej legitímácie, nakoľko nebol dostatočne určený okruh účastníkov v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Žalobkyňa podala odvolanie tak proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania ako i proti vyššie označenému rozsudku, Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením zo dňa 31.07.2014 sp. zn. 6Co/45/2014 obidve rozhodnutia okresného súdu potvrdil.

Okresný súd vychádzajúc z vyššie uvedených skutkových záverov návrh žalobkyne v celom rozsahu zamietol. V podrobnostiach uviedol, že z ust. § 26 ods. 1 Zákona o advokácii (zák. č. 586/2003 Z.z. - pozn. odvolacieho súdu) síce vyplýva objektívna zodpovednosť advokáta za škodu spôsobenú klientovi v súvislosti s výkonom advokácie, ale skutočnosť, či výkon advokácie bol vykonaný riadne, je potrebné posudzovať z hľadiska ust. § 18 ods. 1, 2 vyššie označeného zákona. Podľa tohto ustanovenia, porušením právnej povinnosti pri výkone advokácie je existencia takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom, v praxi ide najmä o porušenie povinnosti advokáta svedomito chrániť práva a oprávnené záujmy klientov, pričom dôkazné bremeno v tomto smere znáša žalobca. Ku škode 823,18 eur, ktorú žalobkyňa požadovala od žalovaného z titulu zaplateného súdneho poplatku za návrh, okresný súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že vzhľadom na rozdielne stanoviská žalovanej M. L. a žalobkyne v konaní sp. zn. 7C/21/2012 na pojednávaní 26.06.2012, nebolo možné od advokáta žiadať, aby už v tomto štádiu konania, t.j. pred otvorením pojednávania dňa 26.06.2012 predvídal pravdivosť tvrdenia M. L., to zvlášť za situácie, keď ani žalobkyňa pred začatím konania nič ohľadne osoby žalovaného P. A. nezistila. Skutočnosť, že žalobkyňou označený žalovaný P. A. zomrel, a teda nemal spôsobilosť byť účastníkom konania už pri podaní žaloby, bola preukázaná až v priebehu konania. Okresný súd poukázal i na skutočnosť, že vypočítím strán sporu mal preukázané, že žalobkyňa neprerokovala so žalovaným všetky dôležité veci týkajúce sa konania sp. zn. 7C/21/2012. Ak tak neurobila, nemožno od advokáta spravodlivo požadovať, aby vedel predvídať výsledok konania. Okresný súd tiež v tejto súvislosti uviedol, že pokiaľ by aj došlo k späťvzatiu žaloby až po začatí konania, nevznikol by žalobkyni nárok na vrátenie súdneho poplatku z návrhu. Ku škode 549,50 eur, ktorú žalobkyňa požadovala z titulu súdneho poplatku za odvolanie, okresný súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobkyňa sama iniciovala náhradné dedičské konanie po žalovanom P. A., preto žalovaný ako jej advokát na túto jej aktivitu reagoval podaním návrhu na prerušenie konania. Žalobkyňa navyše s odvolaním proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania i s odvolaním proti rozsudku súhlasila, a to i napriek tomu, že sama uviedla, že vec konzultovala s ďalšími právnikmi. Vo vzťahu k tejto škode teda nie je daná príčinná súvislosť medzi činnosťou žalovaného ako advokáta a zaplateným súdnym poplatkom z odvolania. Ku škode, ktorú žalobkyňa uplatnila vo výške 150,- eur z titulu zaplateného preddavku advokátovi, okresný súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že odmena žalovaného ako advokáta už len za 2 úkony poskytnutej právnej služby v konaní sp. zn. 27C/21/2012 (príprava a prevzatie + úprava žaloby) by prevyšovala zálohu poskytnutú žalobkyňou žalovanému vo vyššie označenom konaní. Žalobkyni teda škoda v tomto smere nevznikla.

Okresný súd priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, nakoľko mal v konaní plný úspech.

3. Proti rozsudku podala odvolanie žalobkyňa, ktorá ho navrhla zrušiť, eventuálne vyhovieť jej nároku na náhradu škody v časti 823,18 Eur.

V dôvodoch odvolania uviedla, že v konaní pred prvostupňovým súdom opísala protiprávnosť konania žalovaného tak, že advokát mal spoznať riziko a mal vedieť, že súd bude skúmať podmienky konania. Advokát mal preto pred prvým pojednávaním vziať žalobu späť alebo požiadať o odročenie pojednávania na neurčito, vyčkať na výsledok skúmania a podľa výsledku skúmania aj neskôr vziať žalobu späť. Na toto mala byť upozornená, čo sa nestalo. Ďalej v odvolaní uviedla, že žalovaný podľa jej názoru konal protiprávne, ak nečinne dovolil vo veci sp. zn. 7C/21/2012 otvoriť pojednávanie. Na základe informácie od žalovanej M. L. bol povinný skúmať podmienky konania. Žalovaný konal vo veci sp. zn. 7C/21/2012 protiprávne aj tým, že ju potom, ako boli identifikovaní predpokladaní právni nástupcovia po žalovanom P. A., neupozornil na skutočnosť, že úspech v konaní je za týchto okolností neistý a pokračovať v spore nadmieru riskantné. Nesúhlasila ani so záverom okresného súdu vysloveným v napadnutom rozsudku, že žalovaného neinformovala o dôležitých veciach súvisiacich s konaním. Zasielala mu maily a otázky, na ktoré jej žalovaný neodpovedal.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že okresný súd sa riadne vysporiadal so všetkými skutočnosťami podstatnými pre rozhodnutie vo veci samej, všetky vykonané dôkazy správne vyhodnotil jednotlivo a zároveň vo vzájomnej súvislosti, rovnako jasne a presne uviedol úvahy, ktorými sa pri svojom rozhodovaní spravoval. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že jeho konanie nebolo protiprávne, t.j. také, ktoré by bolo v rozpore s objektívnym právom. Žalobkyňa zároveň nepreukázala, že v dôsledku protiprávneho konania žalovaného jej vznikla povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh, odvolanie, resp. odmenu za právne služby. Na základe týchto skutočností žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

5. Žalobkyňa na vyjadrenie žalovaného už písomne nereagovala.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v lehote (§ 362 CSP) a má predpísané náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 364, § 365 CSP), vychádzajúc z viazanosti rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario za použitia § 219 ods. 3 CSP), podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

Odvolací súd po preskúmaní odvolaním napadnutého rozhodnutia i konania, ktoré mu prechádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov ku správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza i zo správneho právneho posúdenia veci. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu prvej inštancie zodpovedá v zásadných bodoch kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov a nakoľko je vyčerpávajúce, uvádzať ďalšie dôvody už nepovažuje za potrebné.

8. Odvolacie námietky žalobkyne vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Odvolacia námietka žalobkyne vo vzťahu k nároku na náhradu škody 823,18 eur, ktorá jej mala vzniknúť zaplatením súdneho poplatku za žalobu, nie je dôvodná. Odvolací súd preskúmaním spisového materiálu sp. zn. 7C/21/2012, najmä po oboznámení sa s obsahom pojednávania zo dňa 26.06.2012 zistil, že žalovaná M. L. v označenom konaní výslovne neuviedla, že žalobkyňou označený žalovaný P. A. zomrel. Táto skutočnosť sa zistila až neskôr v priebehu konania. To znamená, že žalovaný ako advokát nemohol ešte pred prvým pojednávaním a po informatívnom stanovisku M. L. v konaní sp. zn. 7C/21/2012 upozorniť žalobkyňu na možnosť ihneď vziať žalobu späť. Toto platí zvlášť za situácie, keď žalobkyňa sama na vyššie označenom pojednávaní a po informatívnom stanovisku žalovanej M. L. uviedla súdu, že sa pokúšala na Austrálskej ambasáde vo Viedni zisťovať údaje týkajúce sa žalovaného P. A., ale sa jej to nepodarilo. Z uvedeného vyplýva, že ani samotný súd prvej inštancie v štádiu pojednávania konanom dňa 26.06.2012 vo veci sp. zn. 7C/21/2012 nemal jednoznačne preukázanú skutočnosť, že žalobkyňou označený žalovaný P. A. zomrel. Ak by tomu tak bolo, sám z úradnej povinnosti a aj bez návrhu procesných strán sporu, by bol konanie voči žalovanému P. A. zastavil. To znamená, že pokiaľ žalobkyňa ako klientka nedala pred pojednávaním konanom dňa 26.06.2012 vo veci sp. zn. 7C/21/2012 svojmu právnenému zástupcovi (žalovanému) výslovný pokyn, aby vzal v jej mene žalobu späť (čo zo spisu sp. zn. 7C/21/2012 nevyplýva a žalobkyňa ani sama v tejto prejednávanej veci netvrdila), nemôže byť daná ani objektívna zodpovednosť žalovaného v zmysle § 26 ods. 1 zák. č. 586/2003 Z.z., ktorá mala žalobkyňi vzniknúť zaplatením súdneho poplatku zo žaloby. Ak by aj žalovaný ako advokát (uvažujúc hypoteticky) požiadala 26.06.2012 o odročenie tohto pojednávania, nie je isté, či by súd tejto žiadosti vyhovel, keďže sám nemal v tom čase ešte jasno, či žalovaný P. A. naisto zomrel alebo nie.

Neobstojí ani odvolacia námietka žalobkyne, že žalovaný konal protiprávne, ak nečinne dovolil vo veci sp. zn. 7C/21/2012 otvoriť pojednávanie a že na základe informácie od žalovanej M. L. bol povinný skúmať podmienky konania. Odvolací súd k tejto námietke uvádza, že podmienky konania skúma súd, nie strany sporu, a to z úradnej povinnosti. Tiež neobstojí námietka žalobkyne, že žalovaný konal protiprávne aj tým, že ju potom ako boli identifikovaní predpokladaní právni nástupcovia po žalovanom P. A. v konaní sp. zn. 7C/21/2012, neupozornil na skutočnosť, že úspech v konaní je za týchto okolností neistý a pokračovať v spore nadmieru riskantné. Uvedená odvolacia námietka je z hľadiska predmetu tohto sporu (t.j. z hľadiska jednotlivých nárokov na náhradu škody - pozn. odvolacieho súdu) právne nevýznamná, nakoľko, keby aj žalovaný žalobkyňu upozornil na riziko úspechu v konaní sp. zn. 7C/21/2012 a následne by v jej mene vzal žalobu späť, nedošlo by k vráteniu súdneho poplatku zo žaloby. Ako právne nevýznamnú z vyššie uvedených dôvodov, odvolací súd vyhodnotil i námietku

žalobkyne, že nesúhlasí so záverom okresného súdu, že žalovaného neinformovala o dôležitých veciach v súvislosti s konaním, nakoľko mu zasielala maily a otázky, na ktoré jej už žalovaný neodpovedal. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené zistenia a právne úvahy rozsudok okresného súdu v oboch výrokoch ako vecne správny potvrdil.

9. Podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP odvolací súd priznal žalovanému voči žalobkyni právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, nakoľko žalovaný mal v tomto odvolacom konaní plný úspech vo veci.

10. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti) .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

P o u č e n i e o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)